

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 127/15

Luxembourg, 21. oktober 2015

Sodba v zadevi C-347/14
New Media Online GmbH/Bundeskommunikationssenat

Ponudba kratkih videoposnetkov na spletnem mestu časopisa je lahko zajeta z ureditvijo avdiovizualnih medijskih storitev

Tako je, če ima ta ponudba samostojni vsebino in funkcijo glede na novinarsko dejavnost spletnega časopisa

Družba New Media Online s sedežem v Innsbrucku (Avstrija) upravlja spletni časopis „Tiroler Tageszeitung online“ (www.tt.com). Na tem spletnem mestu so objavljeni predvsem novinarski članki. Vendar je v času dejanskega stanja (leta 2012) povezava z naslovom „Video“ vodila do poddomene, kjer si je bilo prek iskalnega kataloga mogoče ogledati več kot 300 videoposnetkov. Ti videoposnetki, katerih dolžina je bila lahko od 30 sekund do več minut, so se nanašali na različne teme, kot so lokalne prireditve in dogodki, vprašanja za mimoidoče o aktualnih temah, športne prireditve, filmski napovedniki, navodila za ročna dela za otroke ali videoposnetki bralcev po izboru uredništva. Zelo malo videoposnetkov je bilo povezanih s članki na spletnem mestu časopisa. Poleg tega je del videoposnetkov izdelal regionalni izdajatelj televizijskega programa Tirol TV in ta del je dostopen tudi na njegovem spletnem mestu.

Po mnenju avstrijskega organa za komunikacije (KommAustria) zadevna poddomena za videoposnetke pomeni avdiovizualno storitev na zahtevo, za katero v Avstriji velja obveznost prijave. Bundeskommunikationssenat (avstrijski organ, pristojen za odločanje o pritožbah zoper odločbe KommAustria) je potrdil to presojo. Družba New Media Online je zato vložila tožbo pri Verwaltungsgerichtshof (upravno sodišče, Avstrija). To je Sodišče zaprosilo za razlago Direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah.¹ Ta direktiva je med drugim namenjena varstvu potrošnikov in, natančneje, mladoletnih oseb. Tako določa zahteve, ki jih morajo avdiovizualne medijske storitve izpolnjevati, zlasti kar zadeva komercialna sporočila in sponzorstvo.

Direktiva določa, da je avdiovizualna medijska storitev bodisi razširjanje televizijskih programov bodisi avdiovizualna medijska storitev na zahtevo. Poleg tega je njen *glavni namen* zagotavljanje *programov* za obveščanje, zabavo ali izobraževanje splošne javnosti. Direktiva izrecno določa, da se ne uporablja za elektronske različice časopisov in revij.

Sodišče s sodbo z današnjega dne odgovarja, prvič, da **pojem „program“ v smislu Direktive zajema dajanje na voljo – na poddomeni spletnega mesta časopisa – kratkih videoposnetkov, ki ustrezajo kratkim sekvencam iz lokalnih novic ter športnim ali zabavnim sekvencam.**

Sodišče med drugim ugotavlja, da trajanje videoposnetkov ni pomembno in da se zadevni način izbire videoposnetkov ne razlikuje od tistega v okviru avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo. Poleg tega videoposnetki, kakršni so zadevni, konkurirajo informacijskim storitvam, ki jih ponujajo regionalni izdajatelji televizijskih programov, ter glasbenim kanalom, športnim kanalom in zabavnim oddajam. Cilj Direktive pa je prav to, da se v posebej konkurenčnem medijskem prostoru uporabljajo enaka pravila za ponudnike, ki naslavljajo enako javnost, in da se preprečuje to, da bi

¹ Direktiva 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah) (UL L 95, str. 1).

avdiovizualne medijske storitve na zahtevo, kot je videoteka v postopku v glavni stvari, lahko nelojalno konkurirale tradicionalni televiziji.

Drugič, Sodišče odgovarja, da **je treba za presojo glavnega namena storitve dajanja na voljo videoposnetkov, ponujene v okviru elektronske različice časopisa, preučiti, ali sta vsebina in funkcija te storitve kot take samostojni glede na novinarsko dejavnost upravljavca spletnega mesta in ne zgolj dopolnitev, ki je neločljivo povezana s to dejavnostjo zlasti zaradi povezav med avdiovizualno ponudbo in ponudbo besedil.** Tako presojo mora opraviti Verwaltungsgerichtshof.

Sodišče glede tega poudarja, da elektronske različice časopisa kljub avdiovizualnim elementom, ki jih vsebuje, ni treba šteti za avdiovizualno storitev, če so ti avdiovizualni elementi drugotni in se z njimi zgolj dopolnjuje ponudba novinarskih člankov.

Vendar Sodišče ugotavlja, da avdiovizualne medijske storitve ni treba sistematično izključiti iz področja uporabe Direktive zgolj zato, ker je upravljavec zadevnega spletnega mesta družba, ki izdaja spletni časopis. **Del enotnega spletnega mesta, ki je namenjen videoposnetkom in bi izpolnjeval pogoje za opredelitev kot avdiovizualna medijska storitev na zahtevo, ne izgubi te značilnosti zgolj zato, ker je dostopen s spletnega mesta časopisa ali ker je ponujen v okviru tega spletnega mesta.**

V obravnavanem primeru se zdi, da je zelo malo novinarskih člankov povezanih z zadevnimi videosekvencami. Poleg tega je razvidno, da je večina videoposnetkov dostopnih neodvisno od ogleda člankov elektronske različice časopisa. Iz teh dejavnikov je razvidno, da je mogoče šteti, da sta vsebina in funkcija zadevne storitve v postopku v glavni stvari samostojni glede na novinarsko dejavnost družbe New Media Online in da je tako ta storitev ločena od njenih drugih ponujenih storitev. Za presojanje tega pa je pristojno Verwaltungsgerichtshof.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 43032793

Posnetki razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106